

«Над гаєм грає птичий грай...» (1963)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Над гаєм грає птичий грай,
В дощі вдягаються тополі,
І квітів жовто-синя повінь
Біжить навшпиньках до Дніпра.

І вже по-птичому невпинню
Телята підняли хвости,
І квокчуть кури попідтинню,
І квокче сонце і хати.

Радіє баба, як дитина,
Що вже пішло внуча метке,
Зійшов щавель і цибулина,
Кози молозиво терпке!

Радіє колесо на хаті —
Лелеченятка сплять у нім.
Радіють глечики пузаті —
Корову звеселяє грім.

Сміється й світ мій... Тануть тіні
У вчора зимньому чолі,
І в цьому світлі-сміховинні —
Сміється й слово на столі.

1963

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/nad_haiem_hraie_ptychyi_hrai